

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين محمد بن عبد الله وعليه أله وصحبه ومن تبعه بإحسان إلى يوم

الدين أما بعد:

باريتعالى میفرماید: يا بنی آدم خذوا زینتکم عند کل مسجد وكلوا واشربوا ولا تسرفوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ(۱) .

[ای پسران آدم زینت خود را نزد هر مسجد بگیرید یعنی در هر نماز و طوافی بهترین هیئت را داشته باشید، و بخورید و بیاشامید و اسراف و زیاده روی نکنید که خدا اسراف کنندگان را دوست نمیدارد و رفتارشان را نمیپسندد .

و همچنین میفرماید: وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا(۲) .

[مساجد همه برای خدای یکتاست، بنابر آن همراه خدا هیچکس دیگری را عبادت نکنید که مسجد اختصاص به عبادت خدای یکتا دارد] .

و باز باريتعالى در آیه دیگر میفرماید: لَا تَقْمِ فِيهِ أَبْدًا لِمَسَاجِدِ أَسَسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوْلَى يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقْوِيَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يَجْبَونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ(۳) .

[ای رسول خدا هیچگاه در مسجد ضرار ایشان بنماز مایست، آن مسجد شایستگی نماز رسول خدا را ندارد، برای اینکه مسجد قباء که از نسختین روز آمدنت بمدینه بر پرهیزگاری و ترس از خدا شالوده گذاری شده است بنماز خواندنت در آن شایسته تراست، زیرا در مسجد قباء مردمی پاک و مهذب وجود دارد که خود را پاکیزه نگهداشت، و از نفاق و بد دلی دور داشتن، و از أخلاق ناپسندیده خود را پاک ساختن، و خود را با آب شستن و وضوء و طهارت داشتن، دوست میدارند، و خدا پاکیزکان را دوست میدارد] .
مقصود مسجد ضرار بود که منافقان آنرا بنا کرده بودند (۴) .

همچنین مسجدی که بر تقویانا شده است مسجد رسول الله ﷺ نیز میباشد .

خداؤند عز وجل بنای مساجد را برای مسلمان مشروع کرده، تا اینکه این مساجد مکان و جایگاه عباداتی که در قرآن و سنت پیامبر ﷺ وارد شده باشند، و نماز از مهمترین عبادتها بعد از توحید و خداشناسی است، پس بایستی مسلمانان به نماز اهتمام بهتر و بیشتری بدھند و آنرا در اوقات خود و همچنانکه خدا و رسول الله ﷺ أمر فرموده اند بر پا کنند .

باريتعالى میفرماید: إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كَتَابًاً مَوْقُوتًاً(۵) .

[نماز فرض بر مؤمنان فریضه وقت دار است که نباید از وقت آن به دنبال افتد] .

و از رسول الله ﷺ سؤال شد کدام عمل نزد خدا محبوبتر است آن حضرت فرمودند: ((الصلوة على وقتها))(۶) .

نماز در وقت از همه اعمال نزد خداوند محبوبتر است .

باری تعالی نماز را در مکانی مخصوص در هر شبانه روز پنج بار فرض فرمودند و آنهم مساجد می باشد، پس بر مسلمانان است که این

مسجد را احترام گذاشته، و در قلب خود مورد عظمت قرار داده، حق آنرا بجا آورند، چنانکه باری تعالی می فرماید:

ومن يعظِم شعائر الله فإنَّها من تقوى القلوب (۱) .

[کسیکه شعائر دین خدا را عظیم و بزرگ و محترم دارد - خوشابه حال او - که این تعظیم نشانه دلهای با تقوا است] .

رسول الله ﷺ مردم را در بنا و ساختن مساجد تشویق نمودند .

چنانکه می فرمایند: ((من بنی الله مسجداً بنى الله له بيتاً في الجنة)) (۲) .

کسیکه مسجدی برای رضای خدا در دنیا بسازد، خداوند برای او خانه ای در بهشت می سازد .

آنهم برای اینکه مردم نماز خود را در آن بربا دارند و در آن به خداوند تقرب جویند و خدا را ذکر و یاد نمایند .

خداوند عز وجل می فرماید: وأقم الصلاة لذكرى (۳) .

[نماز را برای یاد من بپا دار] .

و رسول الله ﷺ نماز جماعت را بر أمت خود در مساجد فرض و واجب فرموده، و آنان را به آن أمر و از تخلف از آن نهی فرموده اند، پس نبایستی مسلمانان از ادائی نماز در مساجد تهاون و کسالت و تخلف ورزیده از آن غافل باشند، و بایستی برای آخرت خود اجر و پاداش ذخیره کنند .

باری تعالی می فرماید: يوم لا ينفع مال ولا بنون إلَّا من أتى الله بقلب سليم (۴) .

[آنروزی که مال و فرزندان برای انسان هیچ نفع و سودی نمی رساند، و تنها آنکس سود برد که با دل، با إخلاص، و پاک از شرك و نفاق، به درگاه خدا آید] .

و باید دانست که تخلف از نماز جماعت در مساجد از صفات زشت و مذموم منافقین است، چنانکه از عبدالله بن مسعود ﷺ روایت می شود که: ((... وما يتخلَّفُ عنْهَا إِلَّا مُنَافِقٌ مَعْلُومُ النُّفَاقِ)) (۵) .

از نماز جماعت بجز منافقی که نفاق او معلوم و آشکار است کسی دیگر تخلف نمی کند .

و می فرماید: ((إِنَّ أَثْقَلَ الصلوات عَلَى الْمُنَافِقِينَ صَلَاةُ الْفَجْرِ وَصَلَاةُ الْعِشَاءِ وَلَوْ عَلِمُوا مَا فِيهِمَا لَا تَوَهِمُهَا وَلَوْ حَبُّاً)) (۶) .

سختترین و سنگین ترین نمازها بر منافقین نماز صبح و نماز عشاء (خفتن) است و اگر می دانستند چه أجر و ثواب و پاداشی در آن دو است، هر طور شده به نماز می آمدند، اگر چه با خزیدن بود .

و باید مسلمان بداند که بین نماز فریضه و سنت راتبه و غیر راتبه فرق بسیار زیادی است، و فرائض را آشکار کرده، و نوافل را مخفی نماید .

رسول الله ﷺ می‌فرمایند: ((..... فعليکم بالصلاه فى بيوتكم فإنَّ خير صلاه المرء فى بيته إلَّا المكتوبه)).

بر شماست که در خانه هایتان نماز بخوانید، زیرا بهترین نماز انسان نمازی است که در خانه می‌خواند، بجز نمازهای فرض که خواندن آن در مسجد بهتر است.

و این عام است در تمامی نمازهای سنت (نوافل) مگر نوافلی که از شعائر اسلام بشمار می‌رود، مانند نماز دو عید فطر و أضحى، و نماز کسوف و خسوف، و همچنین نماز تراویح بر صحیح ترین أقوال علماء، که خواندن آنها با جماعت و در غیر از خانه خواهد بود. پس اظهار فرائض در مساجد و مکان اجتماع مسلمانان خواهد بود، بر عکس نوافل و سنتهای، در خانه و دور از مردم بهتر است، زیرا از ریاکاری محفوظ است.

و این کتاب که آنرا (نماز جماعت) نامیده ایم به مسلمانان فارسی زبان جهان تقدیم می‌داریم، تا اینکه سرمشق و راهنمایی برای آنان باشد و برایشان فرض بودن نماز جماعت در مساجد آشکار و واضح با دلایل محکم از قرآن و سنت رسول الله ﷺ که در این کتاب ذکر کرده ایم قانع و مورد قبولشان واقع گردد.

و در پایان از باری تعالی مسئلت داریم ما و شما را در خدمت به دین مبین إسلام و اتباع و پیروی سنت رسول اکرم ﷺ قولًا و عملاً و طریقتاً موفق گرداند، و این عمل ناچیز را خالصاً برای رضا و خشنودی خود قرار داده ما را أجر و پاداش نیک عطاء فرماید. وصلی الله وسلم على نبینا محمد وعلی آلہ وصحبہ أجمعین .
وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين .

نماز در دین مبین إسلام مقام و منزلت بزرگی در بین سائر عبادتها را دارد، و آن ستون دین بشمار می‌رود که دین بدون آن کامل نمی‌گردد.

باری تعالی می‌فرماید: إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كَتَاباً مَوْقُوتاً(۱).

[همانا که نماز برای اهل إیمان حکمی واجب و لازم است].

نماز در تمامی آدیان آسمانی سابق وجود داشته، زیرا نماز از مستلزمات إیمان می‌باشد و در ادای آن تشویق زیادی بر زبان تمامی پیامبران آمده، آنهم بخاطر اثر مهم و بزرگی که در تربیت و إصلاح نفس و روح، و قربت به خداوند دارد، زیرا هیچ چیز مانند نماز

نفس را إصلاح و تربیت و آموزش نمی‌دهد، چنانکه پیامبر إبراهیم ﷺ می‌فرماید:

رب اجعلني مقيم الصلاة ومن ذريتي (۱).

[ای پروردگارم مرا بر پا دارنده نماز بساز و از نوادگانم کسانی را بر پا دارنده نماز فرما].

و باریتعالی در شأن پیامبرش اسماعیل می‌فرماید:

و كان يأمر أهله بالصلاه والزكاه وكان عند ربه مرضياً (۲).

[اسماعیل ﷺ قوم و خویشان خود را بنماز و زکات أمر می‌فرمود، و نزد پروردگارش مورد خوشنودی بود].

و باریتعالی به پیامبرش موسی ﷺ خطاب می‌فرماید: إِنَّمَا الَّذِي لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ إِلَّا أَنَّا فَاعْبُدُنَا وَأَقْمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي (۳).

[من هستم الله، خدای یکتا که نیست معبدی بحق مگر من، یکتائی شایسته ذات پاک یکتای من است، و نماز را برای یاد من پیا
دار].

و فرشتگان مادر عیسی ﷺ را ندا می‌کنند:

يا مریم اقتی لربک واسجدى وارکعى مع الراکعين (۴).

[ای مریم فرمانبردار پروردگارت باش، و سجود و رکوع بنما همراه رکوع کنندگان - یعنی عبادت خدا را بجا آور همراه عبادت کاران،
نماز بخوان همراه نمازخوانان].

و عیسی ﷺ از نعمتی که خداوند به او عطاء فرموده است در قرآن می‌فرماید:

و جعلنى مباركاً أينما كنت وأوصانى بالصلاه والزكاه ما دمت حياً (۵).

[و مرا هر کجا که باشم برای جهانیان مایه برکت و رحمت گردانید، و تا زنده ام به عبادت نماز و زکات سفارش فرمود].
و وقتی باریتعالی از بنی إسرائیل عهد و پیمان گرفت یکی از مهمترین عنصرهای آن عهد و پیمان ادای نماز بود چنانکه می‌فرماید:
وإذ أخذنا ميثاق بنى إسرائيل لا تعبدون إلَّا اللَّهُ وَبِالوَالِدِينِ إِحْسَاناً وَذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينَ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حَسْنًا وَأَقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَأَنْوَا الزَّكَاهَ (۶).

[و هنگامیکه عهد و پیمان از بنی إسرائیل گرفتیم که بندگی منمائید مگر خدای یکتا را، و با پدر و مادر نکوکاری کنید، و خویشاوندان را مدد کاری، و یتیمان را سرپرستی و نگهداری کنید، و مسکینان و افتادگان را دستگیری کنید، و با زیان خوش با مردم سخن
بگوئید - مردم را به أمر معروف و نهی از منکر به خوبی ودارید - و نماز را بر پا دارید، و زکات مال خود را بدھید].

و باریتعالی پیامبر محمد را خطاب می‌فرماید:

وامر أهلک بالصلاۃ واصطبر علیها لا نسائلك رزقاً والعقابه للتقوى(۱) .

[تو أهل بيت خود را به نماز أمر کن، و خود نیز بر نماز حق صبور باش، ما از تو رزق و روزی کسی نمی طلبیم بلکه ما بتو روزی میدهیم، و فرجام نیک برای پرهیز کاری و ترس از خداست] .

بلی نماز ستون إسلام است که بین بندہ و خدا ارتباط ایجاد می کند، و این دلیل محبت خداوندی و شکر نعمت اوست، و آن حد فاصل و تشخیص دهنده حقیقی بین مؤمن و کافر است، چنانکه رسول الله ﷺ می فرماید:

((العهد الذى بیننا وبينهم الصلاة فمن تركها فقد كفر)) (۲) .

عهد و پیمانی که بین ما مسلمانان و کافران است أداء نماز می باشد، و کسیکه نماز را ترک کند کافر شمرده می شود .
بلی کسیکه از نماز خواندن کوتاهی کند در بقیه أركان إسلام بیشتر کوتاهی خواهد کرد، و تمامی ارتباط او به خدا منقطع خواهد شد .

خلیفه راشد أبوبکر الصدیق ؓ می فرماید:

((اعلموا أنَّ أَهْمَّ أَمْرِكُمْ عِنْدِ الصَّلَاةِ مَنْ ضَيَّعُهَا فَهُوَ لِغَيْرِهَا أَضَيْعٌ، وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَمَّا لَا يَقْبِلُهُ فِي النَّهَارِ، وَعَمَّا لَا يَقْبِلُهُ فِي اللَّيلِ)) (۳) .

بدانید که مهمترین أمور شما نزد من نماز است، و کسیکه نماز را ضایع کرده آنرا بجا نیاورد، کارهای دیگر را بطريق اولی انجام نخواهد داد، و بدانید که برای خداوند اعمالی در شب است که انجام آن را در روز قبول نمی کند، و اعمالی در روز است که انجام آن را در شب قبول نمی کند .

و در شرح و تفسیر این حکمت آمده که آن أعمال نماز است .

پس کسیکه به نماز اهانت کرده و تکبر ورزد، مانند اینکه به دین مبین إسلام اهانت ورزیده و نصیب او از إسلام بقدر نصیب او از أداء نماز می باشد، و شوق و میل او به إسلام به اندازه شوق و میل او در أداء نماز می باشد، پس بر حذر باش که خدا را ملاقات کنی و ارزشی از دین مبین إسلام در قلب تو نباشد، زیرا ارزش إسلام در قلب تو به اندازه ارزشی است که نماز در زندگی و قلب تو دارد .

نماز اولین فرضها و واجبات دین مبین إسلام بعد از شهادتین است:

گواهی دادن که خدائی حق خدای یکتا نیست، و گواهی دادن به اینکه محمد ﷺ رسول و فرستاده خداست.

رسول الله ﷺ در مکه سیزده سال مردم را به یکتا پرستی و توحید دعوت فرمود، و از بت پرستی و شرک به خدا نهی کرد، و وقتی مسلمانان در روح و جان ایشان عقیده توحید و یکتا پرستی مستقر و محکم و ثابت گردید، و إيمان كامل به خدا و رسول خدا ﷺ آوردند، خداوند نماز پنجگانه را بر مسلمانان فرض نمود، و رسول اکرم ﷺ سه سال قبل از هجرت به مدینه آنرا در مکه أدا می کردند.

و چون نماز امتیاز و شأن و ویژگی خاص و مهمی در بین سائر عبادات داشت خداوند آنرا بدون واسطه و میانجی در شب إسراء و معراج با مخاطب قرار دادن مستقیم رسول الله ﷺ بر او و امتش فرض گرداند.

و به اینخاطر بود که رسول الله ﷺ وقتی أمر مهم و یا حادثه ای رخ می داد مانند خسوف() ماه و کسوف() آفتاب بلا فاصله به ادای نماز بر می خواستند، تا اینکه رحمت خداوندی شامل حال آنها شده و مشکل آنها حل شود، پس ما باید به رسول الله ﷺ اقتداء و تأسی کنیم و آن عمل را انجام دهیم.

نماز جماعت بر مردان در حال سفر و حضر (مقیم بودن)، داشتن امنیت، و در حال ترس و خطر، در همه این حالتها واجب عینی است.

باری تعالی می فرماید: و إِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقْمِتْ لَهُم الصَّلَاةَ فَلَنْقُمْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ مَعَكَ وَلِيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلَحَتْهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلَيُكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلَنْتَ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يَصْلُوا فَلَيُصْلُوا مَعَكَ وَلِيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلَحَتْهُمْ().

[و هرگاه در میان جماعت حاضر بودی یا رسول الله و شما ترس دشمن داشتید، و نماز را برای جماعت بپا داشتی، باید گروهی پشت سر تو به نماز بایستند، و گروهی به دنبال ایستند، و آن گروهی که پشت سر تو هستند سلاح خود را بگیرند با خود، وقتی که اینان به سجود رفتند و مشغول نماز بودند، آن طائفه دیگر از پشت شما پاسبانی شما کنند، و این طائفه که پشت سر تو هستند برونده برای پاس زدن، و آن گروه که پاس می زندن ببایند و با تو نماز بخوانند، و پرهیز و احتیاط از دست ندهید، و سلاح با خود بگیرید تا آنکه از نماز فارغ شوید.]

و در اینجا خداوند به پیامبر ﷺ امر می‌کند، و امر به رسول الله ﷺ بمعنی امر به او و به امت اوست، اگر آن امر دلالت خصوصیت به رسول الله ﷺ نداشته باشد، پس این آیه دلیل بر واجب بودن نماز جماعت است، و اجازه ترک نماز جماعت در حال جنگ هم به ایشان نداد.

باری تعالیٰ می‌فرماید: **وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَأَتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ**(۱).

[نماز را بر پا بدارید، و زکات را بدھید، و نماز خود را با نمازگزاران انجام دهید].

و این آیه بر واجب بودن نماز جماعت دلالت می‌کند، و اگر مقصود فقط اقامت نماز بود در آخر آیه ذکر: **وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ**.
نمی‌آمد زیرا در اول آیه امر به **إِقَامَةِ نَمَازٍ** شده بود.

از ابی هریره ﷺ روایت است که رسول الله ﷺ فرمودند:

((وَالَّذِي نَفْسِي بِيدهِ لَقَدْ هَمَّتْ أَنْ أَمْرَ بِحَطْبٍ يَحْتَطِبْ ثُمَّ أَمْرَ بِالصَّلَاةِ فَيُؤْذَنْ لَهَا ثُمَّ أَمْرَ رِجَالًا فِيؤْمَ النَّاسِ ثُمَّ أَخْالِفُ إِلَى رِجَالٍ فَأَحْرِقُ عَلَيْهِمْ بَيْوَتَهُمْ)) (۲).

بخدائیکه جان من در دست اوست اوست تصمیم گرفتم هیزم جمع کرده، سپس دستور دهم تا اینکه اذان بگویند، سپس مردی را به **إِمَامَةِ** واگذارم و بطرف مردانی روم که به جماعت حاضر نشده اند، و خانه هایشان را بر آنان آتش زنم.

و از ابی هریره ﷺ روایت است: ((أَتَى النَّبِيُّ ﷺ رَجُلًا أَعْمَى فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَيْسَ لِي قَائِدٌ يَقُولُنِي إِلَى الْمَسْجِدِ، فَسَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَنْ يَرْخُصْ لَهُ فِي بَيْتِهِ، فَرَخَّصَ لَهُ، فَلَمَّا وَلَّى دُعَاهُ فَقَالَ لَهُ: هَلْ تَسْمَعُ النَّدَاءَ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَأَجِبْ)) (۳).

مرد نابینائی نزد رسول الله ﷺ آمد و گفت: کسی ندارم که مرا به مسجد برساند و از آنحضرت **إِجَازَة** خواست تا در خانه اش نماز بخواند، آنحضرت به او **إِجَازَة** داد و وقتی آن مرد از آنجا دور شد و رفت او را صدا کرد و فرمود: آیا اذان را می‌شنوی؟ جواب داد بلی، فرمود: پس جواب اذان را بده، یعنی نماز را با جماعت **أَدَا** کن.

و احادیث خیلی زیادی در وجوب نماز جماعت در مسجد وارد شده که ما به این چند حدیث اکتفا می‌کنیم.

از امیرالمؤمنین عمر بن الخطاب ﷺ روایت است که گفت: (ما بآل أقوام يتخلّفون، يتخلّف بتخلّفهم آخرون، والله لَقَدْ هَمَّتْ أَنْ أَرْسِلَ إِلَيْهِمْ فِي جَاهِنَّمَ أَعْنَاقَهُمْ ثُمَّ يُقَالُ: اشهدُوا الصَّلَاةَ) (۴).

چرا و برای چه افرادی از حضور جماعت تخلف می‌کنند، و به خاطر تخلف آنان، دیگران نیز تخلف می‌کنند، بخدا سوگند که تصمیم گرفتم بر آنان مردانی بفترستم تا به گردشان بزنند و به آنها بگویند: به نماز جماعت حاضر شوید.

و همچنین برای امراء و فرمانداران شهرها نوشته: (إِنَّ أَهْمَّ أَمْرِكُمْ عِنْدِ الصَّلَاةِ فَمَنْ حَفَظَهَا فَقَدْ حَفَظَ دِينَهُ، وَمَنْ ضَيَّعَهَا فَهُوَ لَمَّا سُواهَا أَضَيَّعَ، وَمَنْ الْمُحَافِظُ عَلَيْهَا أَدَوَهَا جَمَاعَةً فِي الْمَسْجِدِ، وَفِي رَوَايَةٍ: وَلَا حَظٌ فِي الْإِسْلَامِ لِمَنْ تَرَكَ الصَّلَاةَ) (۵).

مهمنترین أمور شما نزد من نماز است، پس کسیکه آنرا حفظ کند دین خود را حفظ کرده، و کسیکه آنرا ضایع کند، ضایع کردن

چیزهای دیگر برای او آسانتر است، و از محافظت کردن آن اینست که نماز با جماعت و در مسجد خوانده شود و در روایتی: و هیچ

بهره و نصیب و خوشبختی در إسلام نیست، برای کسیکه نماز را ترک کند .

أبوهریره می‌گوید:

(لأن يمتلىء أذن ابن آدم رصاصاً مذاباً خيراً له من أن يسمع المنادى ثم لا يجبه) () .

اگر گوش بنی آدم پر از سرب ذوب شده گردد بهتر است از اینکه صدای مؤذن را بشنو و لی آن را إجابت نکند .

از عبدالله بن عباس رضی الله عنهم سؤال شد:

مردی است که شب را به عبادت و نماز می‌گذراند، و روز را به روزه، ولی نماز جماعت و جمعه حاضر نمی‌شود .

جواب داد: او در جهنم خواهد بود، و بار دیگر بعد از یکماه از او همین سؤال شد، بار دیگر همان جواب را داد) .

عبدالله بن مسعود و أبو موسى الأشعري رضی الله عنهم می‌گویند: (من سمع المنادی ثم لم يجبه من غير عذر فلا صلاة له) () .

کسیکه اذان را بشنو و لی جواب آنرا ندهد و به نماز جماعت نرود در حالیکه هیچ عذری ندارد نماز او صحیح نیست .

علی بن أبي طالب رضی الله عنهم می‌گوید:

(من سمع النداء فلم يأته لم تتجاوز صلاته رأسه إلا بالغدر) () .

کسیکه اذان را بشنو و لی به مسجد نیاید، نماز او از سرش بالاتر نمی‌رود، یعنی نماز او قبول نمی‌شود مگر اینکه عذر داشته باشد .

علی بن أبي طالب می‌گوید: (لا صلاة لجار المسجد إلا في المسجد، فيقال له: يا أمير المؤمنين من جار المسجد؟ قال: من سمع

النداء) () .

همسايه مسجد نماز او صحیح نیست مگر در مسجد است، گفته شد: ای أمیر المؤمنین همسایه مسجد چه کسی است؟ فرمود: کسی

که اذان را بشنو همسایه مسجد است .

عطاء بن أبي رباح و أبو ثور رحمه الله عليهم می‌گویند: (حضور نماز جماعت فرض است) () .

إمام شافعی رحمه الله عليه می‌گوید:

(فلا أرجح لمن قدر على صلاة الجماعة في ترك إتيانها إلا من عذر) () .

کسیکه می‌تواند به نماز جماعت حاضر شود اجازه تخلف از نماز جماعت به او نمی‌دهم، مگر اینکه عذر داشته باشد .

إمام خطابی رحمه الله عليه گوید:

(حضور نماز جماعت در مساجد واجب است، زیرا اگر سنت بود عبدالله بن أم مكتوم که نایينا بود أولی تر بود که از آن تخلف کند، و

همچنین برای کسانیکه ضعیف و نایينا هستند مانند او واجب است) .

عطاء بن أبي رباح گوید:

(فليس لأحد من خلق الله في الحضر والقرية رخصه في أن يدع الصلاة) .

رخصتی برای هیچ کس از بشر نیست، چه کسی که مقیم باشد، و چه کسی که در قریه (مسافر) باشد از نماز جماعت تخلف کند.

امام الأوزاعي رحمة الله عليه گوید:

هیچ گناهی بعد از شرك به خدا بزرگتر از تأخیر نماز از وقت خود، و کشتن مؤمنی بغیر حق نیست).

حکمت فرض شدن نماز جماعت و منافع آن:

هیچ شکی نیست که دین مبین إسلام دینی است که مردم را به تضامن، و پیوستگی، و تالف، و محبت، و ترابط، و أخوت و برادری
با هم، دعوت می‌کند.

پس خداوند متعال برای زنده کردن چنین چیزها و تقویت آن بعضی از عبادتها را بر بندگان خود فرض و واجب فرموده که از جمله
این عبادتها نماز جماعت می‌باشد، و آنهم در هر شبانه روز پنج بار با برادران مسلمان خود در مسجد کنار هم و پشت سر هم ایستاده
و با خدای خود ذکر و مناجات می‌کنند و در مسجد با همدیگر ملاقات کرده، روابط برادرانه را محکمتر و استوار می‌سازند، در
اینجاست که برادران مسلمان احساس همدردی می‌کنند، و می‌دانند که هدف آنان یکی است و آنهم رضا و خوشنودی باری تعالی
است.

و در برابر خدا با خشوع و خضوع کامل ایستاده و با او مناجات می‌کنند، و هیچ فرقی بین فقیر و ثروتمند، و أمير و مأمور، و جاهل و
نادان، و دانشمند نخواهد بود، بلکه همگی در یک صف ایستاده اند.

این باعث می‌شود که برادران مسلمان با هم ألغت و مودت بگیرند و از حال مادی و معنوی همدیگر با خبر شوند، و باعث رفع
بسیاری از مشکلات نیز خواهد بود، و این اجتماع است که باعث سربلندی و عزت إسلام در جامعه بشری خواهد بود.
باری تعالی مسلمانان را خطاب می‌فرماید:

يا أيها الذين آمنوا اركعوا واسجدوا واعبدوا ربكم وافعلوا الخير لعلكم تفلحون وجاهدوا في الله حق جهاده هو اجتباككم وما جعل عليكم
في الدين من حرج ملة أبيكيم إبراهيم هو سماكم المسلمين من قبل وفي هذا ليكون الرسول شهيداً عليكم وتكونوا شهداء على الناس
فأقيموا الصلاة وآتوا الزكاة واعتصموا بالله هو مولاكم فنعم المولى ونعم النصير).

[ای مردمیکه إیمان آورده اید به نماز ایستید و برای خدای یکتا رکوع و سجود بجا آورید، و پروردگارتان خدای یکتا را - نه غیر او را
- عبادت کنید، و کارهای خیر انجام دهید تا رستگار شوید، و در راه خدا جهاد کنید آنچنانکه شایسته جهاد در راه او است - جهاد با
دشمنان خدا، جهاد به نفس و هوی، جهاد با شر و فساد - برای اینکه خدای متعال شما مسلمانان را برای این مسئولیت بزرگ برگزید

- و دینی به شما سپرد که موافق فطرت و سرشت آدمی است، و از همه طرف رحمت خدا با آن همراه است، و در آن هیچ نوع

سختی فوق طاقت نیست - دین پدرتان إبراهیم است - دین توحید و یکتا پرستی است که از عهد إبراهیم □ تا خاتم الأنبياء بهم متصل است، خدای یکتا، شما أمت محمد □ را مسلمان نامید تا دل و روی را بخدا تسليم کنید، که أمت مسلمان بر یک راه راست است، این أمانت عظیم که بشما سپرده شد تا پیغمبر خدا محمد □ گواه بر این أمت باشد، و راه سلوک أمت را تعیین فرماید، و شما أمت محمد بر همه مردم گواه باشید، راه راست و سلوک صحیح را برای جهانیان تعیین کنید - شما أمت محمد قیّم و سرپرست و راهنمای جهانیان هستید، - و نماز بپا دارید، و زکات را بدھید، و اعتصام و اعتماد بر خدای یکتا داشته باشید، تا او تعالی دوست و یاری دهنده شما باشد، که خدای متعال چه دوست خوب، و چه یاری دهنده خوبی است، سبحانه و تعالی .

نماز جماعت در إسلام برای از بین بدن فاصله های طبقاتی در جامعه میباشد، چه از نظر نژاد پرستی و قومیت، و چه از نظر سیاه و سرخ بودن .

همچنین اجتماع مسلمانان در مسجد برای نماز جماعت باعث میشود خداوند برکات و رحمات خود را بر آنان نازل فرماید .
جزای کسانیکه نماز جماعت را بدون عذر ترک میکنند:

نماز جماعت مزیّت مهمی در جامعه إسلامی دارد، و نباید در أدای آن تهاون و تساهل و کسالت ورزید، و چنانکه از أحادیث زیر واضح است عدم حضور جماعت باعث عدم قبول نماز او میشود، و معلوم است کسیکه نماز او کامل نیست به بقیه أعمال و کردار او نگاه نمیشود .

عبدالله بن عباس رضی الله عنہما روایت میکند که رسول الله □ فرمودند:

((من سمع المنادی فلم یمنعه من اتباعه عذر - قالوا: وما العذر؟ - قال خوف أو مرض لم تقبل منه الصلاة التي صلی)) .
کسیکه آذان را شنید و در إجابت کردن آن عذری او را منع نکرد، گفتند عذر مانند چه؟ فرمود: مانند ترس از دشمن، و یا مرض ؛ نماز او قبول نمیشود .

یعنی نمازی که در خانه میخواند از او قبول نمیشود .

همچنین در حدیث دیگری روایت میکند که آنحضرت □ فرمودند:
((من سمع النداء فلم يأته فلا صلاة له إلّا من عذر)) .

کسیکه آذان را بشنو و لی به نماز جماعت حضور نیابد نماز از او قبول نمیشود، مگر اینکه عذر داشته باشد .
و از أبي الدرداء □ روایت است که فرمود از رسول اکرم □ شنیدم که میفرمود:

((ما من ثلاثة في قريه ولا في بدو لا تقام فيهم الصلاه إلا قد استحوذ عليهم الشيطان فعليكم بالجماعه فإنما يأكل الذئب من الغنم القاصيه)) .

هر سه نفری که در قریه و یا بادیه نشینی باشند و نماز جماعت را برا پا نکنند، کسانی هستند که شیطان بر دل آنان سخت إحاطه کرده، پس بر شمامت که به جماعت حاضر شوید، زیرا گرگ همیشه گوسفندی را که از چوپان دور شده می خورد.

بعضی از آداب رفتن به نماز جماعت:

مبتبح است برای کسیکه از خانه خارج شده و به نماز جماعت می رود با وضوء باشد خداوند می فرماید:
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ (۱۰).

[همانا که خداوند توبه کاران را دوست می دارد، و پاکیز کان را دوست می دارد].
وقتی بطرف مسجد می رود دستهای خود را به داخل هم گره نزد.

رسول الله ﷺ می فرماید:

((إِذَا تَوَضَأَ أَحَدُكُمْ فَأَحْسِنْ وَضْوَءَهُ، ثُمَّ خَرَجَ عَامِدًا إِلَى الْمَسْجِدِ فَلَا يَشْبِكْنَ يَدِيهِ فَإِنَّهُ فِي صَلَةٍ)) .

اگر یکی از شما وضوء گرفت و آنرا کامل و تمام کرد سپس بقصد مسجد برای نماز بیرون رفت، بین دو دست خود گره نزد، یعنی داخل هم نکند، زیرا او در حالت ادائی نماز می باشد) .

مبتبح است در حال رفتن به نماز نظیف و پاکیزه بوده خود را شیک کند، زیرا إسلام توصیه می کند به اینکه مسلمان باید منظر او زیبا بوده و از منظر زشت و ناپسند و پلید دوری کند و زیور و زینت دادن خود جزئی از آداب نماز می باشد.

باری تعالی می فرماید:

يا بنى آدم خذوا زيتكم عند كل مسجد وكلوا واشربوا ولا تسربوا إنَّه لَا يُحِبُّ الْمُسْرَفِينَ (۱۱) .

[ای فرزندان آدم در مقام عبادت لباس زینت بپوشید، از نعمتهای خدا بخورید و بیاشامید، و اسراف مکنید که خداوند اسراف کنندگان را دوست نمی دارد].

رسول الله ﷺ به مسلمانان این آداب را آموزش می دادند، و به آنان توصیه می فرمودند تا به این آداب عمل کنند و در هیئت و مظہر خود زیبا باشند.

و آنحضرت ﷺ می فرمایند:

((لا يدخل الجنة من كان في قلبه مثقال ذرة من كبر فقال رجل: يا رسول الله إنَّ الرجل يحب أن يكون ثوبه حسناً ونعله حسنة، قال: إنَّ الله جميلاً يحب الجمال الكبير بطر الحق وغمط الناس)) .

کسیکه در قلب او مثقالی از یک اندک از کبر و غرور باشد وارد بهشت نمی‌شود، یکی از یاران سؤال کرد: ای پیامبر فردی دوست دارد لباس او خوب و زیبا باشد، و همچنین کفش و پاپوش او زیبا و قشنگ باشد! آنحضرت فرمودند: خداوند زیبا و قشنگ است، و زیبائی و قشنگی را دوست دارد، کبر و غرور ناخشنودی و عدم رضایت از حق و تحقیر مردم و ناچیز شمردن مردم است.

پس ظرافت و لطف و زیبائی، و عدم اسراف و تکلف در آن، و حسن منظر، از آداب إسلام می‌باشد.

همچنین از آداب رفتن به نماز است که انسان از تمامی عیبها دور بوده خوش بو و دندانهای خود را مساواک بزنند.

از أبي هريرة □ روایت است که رسول الله فرمودند:

((ولا أُنْشِقُ عَلَى أَمْتَى لَأْمَرْتُهُمْ بِالسُّوَاكِ عِنْدَ كُلِّ صَلَوةٍ)) .

اگر ترس از این نبود که بر آمت من مشقت و سختی وارد شود، به آنها أمر می‌کردم تا در نزد هر نماز دندانهای خود را مساواک بزنند

.

و بر انسان است که از بوهای بد و ناپسند خودداری کرده دوری جوید، زیرا دین مبین إسلام کسانی را که پیاز و سیر و یا کرات و تربیچه بودار خورده اند از دخول به مسجد نهی می‌کنند تا اینکه فرشتگان و بردران نمازگذار آنها از بوی بد و ناپسند آنان آزار و اذیت نبینند.

از جابر بن عبد الله □ روایت است که رسول الله □ فرمودند:

((من أَكَلَ ثُومًاً أَوْ بَصَلًاً فَلَيَعْتَرِلَنَا وَلَيَعْتَزِلَ مسجِدُنَا وَلَيَقْعُدَ فِي بَيْتِهِ)) .

کسیکه سیر و یا پیاز خورده از ما و از مسجد ما کناره گیری کرده و در خانه اش بنشیند.

و از این بوهای بد و ناپسند کشیدن سیگار، و چیق، و غلیان است که بوی بد آن از دهان و لباس آن اشخاص بر می‌خیزد، پس از این کار حرام و بد و ناپسند دوری جوئید، زیرا فرشتگان و مردم از بوی بد آن اذیت و آزار می‌شوند.

از آداب رفتن به نماز است اینکه اگر اقامه گفته شد باید فرد آرامش خویش را حفظ نماید و در رفتن شتاب نکند.

از أبي هريرة □ روایت است که رسول الله □ فرمودند:

((إِذَا أَقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَلَا تَأْتُوهَا تَسْعُونَ وَاتُّوهَا تَمْشُونَ وَعَلَيْكُمُ السَّكِينَةُ فَمَا أَدْرَكْتُمْ فَصَلُّوا وَمَا فَاتَكُمْ فَأَتَمْوَا)) .

چون نماز اقامه گردید با شتاب به سوی نماز نروید، بلکه با آرامش بروید، پس آنچه از نماز دریافتید بخوانید، و آنچه از شما فوت شد بعد از سلام تکمیل کنید.

همچنین از آداب رفتن به مسجد خواندن اوراد و اذکار وارد در سنت پیامبر ﷺ می‌باشد که می‌توانید به کتاب اذکار و اوراد مراجعه کنید).

و وقتی به مسجد رسیدید پای راست خود را جلو کرده این دعا را بخوانید:

أولاً: صلوات و درود بر محمد ﷺ فرستاده سپس بگوئید: (اللهم اغفر لى وافتح لى أبواب رحمتك).

بار الهی گناهان مرا ببخش و درهای رحمت خود را بر روی من باز فرما.

و وقتی از مسجد خارج می‌شوید پای چپ خود را جلو کرده و صلوات بر محمد ﷺ فرستاده بگوئید: (اللهم اغفر لى وافتح لى أبواب فضلک).

بار الهی گناهان مرا ببخش و درهای فضل و فضیلت خود را بر روی من باز فرما.

و وقتی به مسجد داخل شدید با صدای بلند سلام کرده و قبل از نشستن دو رکعت نماز تحيه مسجد بخوانید.

رسول الله ﷺ می‌فرماید: ((إذا دخل أحدكم المسجد فليركع ركعتين قبل أن يجلس)).

هنگامی که یکی از شما داخل مسجد شد دو رکعت نماز قبل از اینکه بنشیند بخواند.

و بعد از آن در صفا و دست راست امام اگر امکان پذیر بود بدون ایجاد مزاح است مردم بنشینند، چنانکه رسول الله ﷺ می‌فرماید:

((إنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يَصْلُونَ عَلَى مِيَامِنَ الصَّفَوْفِ)).

خداآوند و فرشتگان او برای کسانی که در دست راست امام هستند طلب مغفرت می‌کنند.

سپس به ذکر خدا و تلاوت قرآن مشغول شده تا اینکه وقت أداء نماز برسد.

تعدادی که جماعت با آنها منعقد می‌شود:

قبلًاً بایستی ذکر کنیم که نماز جماعت بر چه کسی واجب است:

نماز جماعت بر مردی که آزاد بوده، بردہ نباشد، و هیچ عذر شرعی در عدم حضور او به جماعت نداشته باشد واجب است.

اما تعدادی که جماعت با آنها منعقد می‌گردد دو نفر می‌باشد، یکی امام، و دیگری مأمور، و هر چه تعداد اشخاص زیادتر شود آن

نماز نزد خداوند محبوب‌تر خواهد بود، رسول الله ﷺ می‌فرماید:

((صلوة الرجل مع الرجل أذکى من صلاتة وحده، وصلاته مع الرجلين أذکى من صلاتة مع الرجل، وما كان أكثر فهو أحب إلى الله)) .

نماز یک فرد با دیگر از نماز او به تنهایی بهتر است، و نماز او با دو نفر از نماز او با یک نفر بهتر است، و هر چه تعداد نمازگذاران بیشتر باشد نزد خداوند آن نماز محبوبتر خواهد بود.

و اگر یکی از جماعتهای دو نفره بچه و یا زن باشد، جماعت نیز بر پا می‌شود، و آنرا جماعت می‌گویند.

عبدالله بن عباس رضی الله عنہما روایت می‌کند:

((بٰتُّ عِنْدَ خَالِتِي مِيمُونَةَ فَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ عَنْ يَسَارِهِ فَأَخْذَ بِرَأْسِي فَأَقَامَنِي عَنْ يَمِينِهِ)).

شبی نزد خاله ام میمونه خوابیدم () و رسول الله ﷺ برای خواندن نماز تهجد - یعنی سنت شب بلند شد - من هم بلند شدم تا با او

نماز بخوانم، و در دست چپ او ایستادم، آنحضرت سرم را گرفت و مرا به دست راست خود برد در حالیکه او در نماز بودند.

این حدیث دلالت می‌کند که با دو نفر هم جماعت منعقد می‌شود.

امام مسلم رحمه الله عليه در حدیث دیگری روایت می‌کند که ابن عباس رضی الله عنہما گفت: ((فَأَقَامَنِي عَنْ يَمِينِهِ وَأَقَامَ الْمَرْأَةَ خَلْفَنَا)).

پس مرا به دست راست خود برد، و زن یعنی أم المؤمنین میمونه را پشت سرمان قرار داد.

از شرحیل روایت است که گفت: شنیدم جابر بن عبدالله می‌گوید: ((كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ يَصْلِي الْمَغْرِبَ فَجَئَتْ فَقَمَتْ عَنْ يَسَارِهِ فَأَقَامَنِي عَنْ يَمِينِهِ)).

شنیدم رسول الله ﷺ نماز مغرب را می‌خوانندند، من آمدم و دست چپ او ایستادم، پس مرا به دست راست خود برد.

بعضی از آداب نماز جماعت:

اگر فردی داخل مسجد شد و نماز بر پا بود باید بلا فاصله به إمام اقتداء کند در هر حالیکه إمام بود، حال چه در أول نماز و يا در آخر آن باشد.

أبوهریرة ﷺ روایت می‌کند که رسول الله ﷺ فرمودند: ((إِذَا جَئْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ وَنَحْنُ سَاجِدُوا، وَلَا تَعْدُوهَا شَيْئًا، وَمَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً فَقَدْ أَدْرَكَ الصَّلَاةَ)).

اگر به نماز آمدید و ما را در حال سجود دیدید شما هم به سجده بروید ولی آنرا رکعتی ندانید، و کسیکه به یک رکعت از نماز برسد، به نماز جماعت رسیده است.

از إمام چه در تکبیره الإحرام و چه در رکوع، و یا رفع از رکوع، و یا سجود، و یا رفع از سجود، و غیره سبقت نگیرید، زیرا این عمل حرام است و رسول الله ﷺ از آن نهی فرموده اند.

از أنس بن مالک □ روایت است که گفت: ((صلی بنا رسول الله □ ذات یوم فلما قضى الصلاة أقبل علينا بوجهه فقال: أيها الناس إني إمامكم فلا تسبقونى بالركوع، ولا بالسجود، ولا بالقيام، ولا بالانصراف، إني أراكم أمامى ومن خلفى)).

روزی رسول الله □ با ما نماز خواند، وقتی از نماز سلام داد رو به ما کرد و فرمود: ای مردم من إمام شما هستم پس بر من سبقت و پیشی نگیرید، نه در رکوع، و نه در سجود، و نه در بلند شدن از رکوع و سجود، و نه در سلام دادن از نماز، از من سبقت و پیشی نگیرید، من شما را از جلو و پشت سر خود می‌بینم.

از أبي هریره □ روایت است که رسول الله □ فرمودند: ((أما يخشى أحدكم إذا رفع رأسه قبل الإمام أن يجعل الله رأسه حماراً أو يجعل صورته صورة حمار)).

آیا یکی از شما که قبل از إمام سرش را از سجده بلند می‌کند، نمی‌ترسد خداوند سرش را به سر الاغ، و صورت و جسم او را به صورت و جسم الاغ تبدیل کند؟

و از أبي هریره □ روایت است که رسول الله □ فرمودند: ((إنما جعل الإمام ليأتِم به فإذا كبر فكبروا، وإذا ركع فاركعوا، وإذا قال سمع الله لمن حمده، فقولوا: ربنا ولک الحمد، وإذا سجد فاسجدوا، وإذا صلَّى جالساً، فصلُّوا جلوساً أجمعون)).

إمام برای این است تا از او پیروی و متابعت شود، پس وقتی تکبیرهُ الإحرام گفت شما نیز بعد از او تکبیرهُ الإحرام بگوئید، و اگر به رکوع رفت شما نیز بعد از او به رکوع بروید، و اگر بعد از بلند شدن از رکوع گفت سمع الله لمن حمده شما: ربنا ولک الحمد بگوئید، و اگر به سجده رفت، شما نیز به سجده بروید، و اگر نماز را در حال نشستن خواند شما نیز همگی یتان نماز را در حال نشستن بخوانید.

عذرهایی که می‌شود با آنها نماز جماعت را ترک کرد:

شدت وزش باد، و باریدن باران، و سرمای خیلی سرد، و شدت گرمای ظهر.

بریض بودن، و اینکه اگر به جماعت حاضر شد به او مشقت وارد می‌شود.

ترس از دشمن، مانند ترس از مال و جان و ناموس خود.

فشار آوردن إدرار و مدفوع.

از عائشة رضی الله عنها روایت است که گفت شنیدم رسول الله □ می‌فرمایند: ((لا صلاة بحضور الطعام ولا هو يدافعه الأخبان)).

با حاضر شدن خوراک بر سفره نماز نیست، و همچنین اگر بر فردی إدرار و یا مدفوع فشار آورد نماز جماعت ساقط می‌شود.

جوردن چیز بد بو مانند پیاز و سیر، و دلیل آن قبلًا ذکر کردیم.

خواب بودن، و همچنین لخت و برهنه بودن، و غیر از اینها.

فضیلت نماز جماعت:

نماز جماعت فضیلتهای بسیار زیادی دارد.

عبدالله بن عمر رضی الله عنہما روایت می‌کند که رسول الله ﷺ فرمودند: ((صلوٰة الجماعةُ أَفْضَلُ مِنْ صلوٰة الْفَرْدِ بِسَبْعٍ وَّعَشْرِينَ درجه)).

نماز جماعت بر نماز فرد و تنهائی به بیست و هفت درجه فضیلت و برتری دارد.

پس چه بهتر از اینکه انسان مؤمن همیشه با جماعت، و در مسجد نماز بخواند تا این فضیلت را کسب نماید.
انسان هر گامی که برای رفتن به مسجد بر می‌دارد خداوند برای او اجر و پاداش می‌نویسد.
أبوهریره ﷺ روایت می‌کند که رسول الله ﷺ فرمودند: ((صلوٰة الرَّجُلِ فِي جَمَاعَةٍ تَضَعُفُ عَلَى صَلَاةِ فِي بَيْتِهِ وَفِي سُوقِهِ خَمْسًا وَّعَشْرِينَ ضَعْفًا ذَلِكُ ؛ أَنَّهُ إِذَا تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الوضوءَ ثُمَّ خَرَجَ إِلَى الْمَسْجِدِ لَا يَخْرُجُهُ إِلَّا الصَّلَاةَ لَمْ يَخْطُطْ خَطْوَةً إِلَّا رَفَعَتْ لَهُ بَهَا درجه وحطت عنه بها خطیئه، فإذا صلی لم تزل الملائكة تصلى عليه ما دام في مصاله ما لم يحدث، تقول: اللهم صل عليه، اللهم ارحمه، ولا يزال في صلاة ما انتظر الصلاة)).

نماز فرد در جماعت بیست و پنج برابر نماز در خانه و بازار به اجر و پاداش او از إضافه می‌شود، زیرا اگر بطور کامل وضوه گرفت سپس بسوی مسجد خارج شد، و خروج او فقط برای أدای نماز در مسجد بود، هر گامی که بر می‌دارد به اجر و پاداش و ثواب او یک درجه إضافه، و از گناه او یک سیئه کاسته می‌شود، و وقتی نماز را خواند همچنان فرشتگان بر او درود می‌فرستند تا وقتی در جای نمازش می‌باشد، اگر وضوی خود را باطل نکند، و فرشتگان می‌گویند: بار إلهی بر او درود بفرست، بار إلهی او را رحمت کن، و او در حالت نماز است تا هنگامی که منتظر نماز بعدی است.

وقتی انسان در جماعت نماز می‌خواند از ریاکاری و نفاق و دو روئی إیمن و پاک خواهد بود.

از عبدالله بن مسعود ﷺ روایت است که می‌گوید: ((من سرّه أن يلقى الله غداً مسلماً فليحافظ على هؤلاء الصلوات حيث ينادى بهن، فإن الله شرع لنبيكم ﷺ سنن الهدى، وإنهن من سنن الهدى، ولو أنكم صلتم في بيوتكم كما يصلى هذا المتختلف في بيته، لتركتم سنّة نبيكم، ولو تركتم سنّة نبيكم لضللتم، وما من رجل يتظاهر فيحسن الطهور ثم يعمد إلى مسجد من هذه المساجد إلّا كتب الله له

بكل خطوه يخطوها حسنة، ويرفعه بها درجه، ويحط عنها بها سيئه، ولقد رأيتنا وما يختلف عنها إلاً منافق معلوم النفاق، ولقد كان الرجل يؤتى به يهادى بين الرجلين حتى يقام في الصف)) .

کسيكه می خواهد خداوند را ملاقات کند در حالیکه مسلمان است، پس بر این نمازها که برای آن آذان گفته می شود محافظت کند، زیرا خداوند برای پیامبر شما سنتهایی که مردم را به راه مستقیم هدایت کند تشریع و قانون گذاری کرده، و این نمازها جزو این سنتهاست، و اگر نمازها را در خانه هایتان خواندید، همچنانکه این مختلف از نماز در خانه اش می خواند، سنت پیامبرتان را ترک کرده اید، و اگر سنت پیامبرتان را ترک کنید گمراه خواهید شد، و مردی که وضو را بطور کامل گرفته سپس به طرف مسجدی از این مساجد بحرکت آید، خداوند برای هر گامی که بر می دارد یک نیکی نوشته، و درجه ای او ثواب و أجر به او إضافه کرده، و گناهی از گناهان او کاسته می کند، و در زمان پیامبر ﷺ هیچکس از نماز جماعت تخلف نمی کرد مگر منافقی که نفاق او ظاهر و آشکار بود، و در آن زمان دو طرف مرد مريض را می گرفتند تا او را در صف نماز قرار دهند و با جماعت نماز بخواند . از أبي هریره ﷺ روایت است که رسول الله ﷺ فرمودند: ((من غدا إلى المسجد أو راح أعد الله له نزله من الجنّة كُلّما غدا أو راح)) .

کسيكه صبح و شام برای نماز جماعت به طرف مسجد می رود، هر اندازه به مسجد رود خداوند برای او در بهشت مهمانی فراهم می کند .

از بربیده ﷺ روایت است که رسول الله ﷺ فرمودند: ((بَشِّرُ الْمُشَائِنَ فِي الظُّلْمِ إِلَى الْمَسَاجِدِ بِالنُّورِ النَّامِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)) . به کسانی که در تاریکی شبها به مساجد می روند بشارت بد که در قیامت از نوری کامل برخوردار خواهند شد .

فضیلت نماز صبح و عشاء:

از عثمان بن عفان ﷺ روایت است که گفت شنیدم رسول الله ﷺ می فرماید: ((من صَلَّى العشاء فِي جَمَاعَةٍ فَكَانَمَا قَامَ نَصْفَ اللَّيلِ، وَمَنْ صَلَّى الصَّبَحَ فِي جَمَاعَةٍ فَكَانَمَا صَلَّى اللَّيلَ كُلَّهِ)) .

کسيكه نماز عشاء را با جماعت بخواند، مانند اينکه نصفی از شب را در نماز گذرانده، و کسيكه نماز صبح را نیز با جماعت بخواند، مانند اينکه تمامی شب را در نماز گذرانده است .

و أبوهریره ﷺ روایت می کند که رسول الله ﷺ فرمودند: ((لَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي الظُّلْمَةِ وَالصَّبَحِ لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبُواً)) . اگر مردم می دانستند چه ثواب و پاداشی در نماز عشاء و نماز صبح است به مسجد می آمدند اگر چه بطور خزیدن باشد .

و در حدیث دیگر روایت می‌کند که آنحضرت ﷺ فرمودند: ((لیس صلاة أُثقل على المنافقين من صلاة الفجر والعشاء ولو يعلمون ما فيهم لا توهما ولو حبواً)).

هیچ نمازی بر منافقین مانند نماز صبح و عشاء سخت نیست و اگر می‌دانستند چه اجر و ثوابی در آن دو است به نماز حاضر می‌شند اگر چه بطور خزیدن باشد.

فضیلت نماز صبح و عصر:

أبو موسى الأشعري رواية می‌کند که رسول الله ﷺ فرمودند: ((من صلّى البردين دخل الجنة)) (کسیکه نماز صبح و نماز عصر را با جماعت بخواند داخل بهشت می‌شود).

إمام الخطابي گوید: (بَرْدِيْن) نامیده شده است، زیرا در دو طرف روز - يعني أول و آخر آن - وقتی هوا خوب می‌شود و گرمی آن از بین می‌رود خوانده می‌شود.

أبوزهیر عمّار بن رؤيّة رواية می‌کند که گفت شنیدم رسول الله ﷺ می‌فرمایند: ((لن يلج النار أحد صلّى قبل طلوع الشمس وقبل غروبها - يعني الفجر والعصر -)).

کسیکه قبل از طلوع آفتاب (نماز صبح) و قبل از غروب آفتاب (يعني نماز عصر) را بخواند داخل جهنم نمی‌شود.

جندب بن عبد الله بن سفیان روایت می‌کند که رسول الله ﷺ می‌فرماید: ((من صلّى الصبح فهو في ذمة الله فلا يطلبنكم الله من ذمته بشيء فيدركه فيكبه في نار جهنم)).

کسیکه نماز صبح را در جماعت بخواند در حفظ و امان خداست، پس ای بنی آدم کاری مکن که خداوند تو را بازخواست کند و در حفظ و امان او نباشی، و به اینخاطر تو را به جهنم داخل کند.

أبوهریره رواية می‌کند که رسول الله ﷺ فرمودند: ((يتعاقبون فيكم ملائكة بالليل وملائكة بالنهار ويجتمعون في صلاة الصبح والعصر ثم يعرج الذين باتوا فيكم فيسألهم ربهم وهو أعلم بهم كيف تركتم عبادى فيقولون تركناهم وهم يصلون وأتيناهم وهم يصلون)).

فرشتگانی پی در پی بر شما وارد می‌شوند، گروهی شب می‌آیند و گروهی روز می‌آیند، و اینها صبح و عصر با هم یک جا می‌شوند، سپس آناییکه شب را با شما گذرانده اند به طرف آسمان بالا می‌روند، خداوند در حالیکه حال انسانها را از فرشتگان بهتر می‌داند از آنها سؤال می‌کند: چگونه و در چه حالی بندگانم را ترک کردید؟ آنها می‌گویند: آنها را ترک کردیم در حالیکه نماز می‌خوانندند، و به آنان وارد شدیم در حالی که نماز می‌خوانندند.

جريدة بن عبد الله البجلي □ روایت می‌کند شب چهاردهمی بود که نزد رسول الله □ نشسته بودیم و آنحضرت به ماه نگاهی کرد و فرمود: ((إنكم سترون ربكم كما ترون هذا القمر لا تضامون فى رؤيته فإن استطعتم أن لا تغلبوا على صلاة قبل طلوع الشمس وقبل غروبها فافعلوا)) .

همانا همه شما – یعنی مؤمنان – خدا را خواهید دید، همچنانکه همه شما این ماه شب چهاردهم را می‌بینید و در دیدن آن هیچ مزاحمت و مانعی برای شما ایجاد نمی‌شود، پس اگر توانستید که بر شما نمازی قبل از طلوع آفتاب – یعنی نماز صبح – و نمازی قبل از غروب آفتاب – یعنی نماز عصر – غلبه نکند این کار را بکنید) .

از بریده □ روایت است که رسول الله □ فرمودند: ((من ترك صلاة العصر فقد حبط عمله)) .

کسیکه نماز عصر را عمدتاً ترک کند تمام اعمال و کردار او باطل می‌شود .

والله ولی التوفيق وأخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين .

وصلی الله وسلم على نبینا محمد وعلى آله وصحبہ أجمعین .